

Bedelingen

Door: Albert Lukkien

De Bijbelteksten komen uit de Statenvertaling (Jongbloed-editie)

Paulus gebruikt vier keer het woord bedeling. In Efeziërs 1:10 vertelt hij van Gods voornemen, om in de bedeling van de volheid der tijden wederom alles tot één, letterlijk: onder één hoofd, bijeen te brengen in Christus. In Efeziërs 3:2 zegt hij: **'Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u.'** In Kolossenzen 1:25 zegt hij: **'de gemeente, welke dienaar ik geworden ben naar de bedeling Gods, die mij gegeven is aan u, om te vervullen [voltooien] het Woord Gods.'** En dan is er nog een vierde keer, die in onze Statenvertaling niet te vinden is. Efeziërs 3:9 luidt: **'om allen te verlichten (dat ze mogen verstaan) welke de gemeenschap der verborgenheid zij.'** Het is gebleken, dat in de oudere Griekse handschriften niet staat *koinoonia* = gemeenschap, maar *oikonomia* = bedeling, zodat de tekst moet luiden: **'welke de bedeling der verborgenheid zij.'**

Het Griekse woord in deze teksten is *oikonomia*. Dat woord is gevormd van *oikos* = huis, en *nomos* = wet, en het betekent dus huiswetgeving, regeling van de huishouding [vergelijk ons woord economie]. Een *oikonomos* is een man, die in opdracht van zijn meester het huis bestuurt. Het woord is vertaald door huisverzorger in Lucas 12:42: **'Wie is dan de getrouwe en voorzichtige huisverzorger?'** en in Titus 1:7: **'Een opziener moet onberispelijk zijn als een huisverzorger Gods.'** In Lucas 16, in de bekende gelijkenis, is het vertaald door rentmeester, en *oikonomia* door rentmeesterschap. Ik geloof dat huisverzorger en huisbestuur betere vertalingen zijn. Bij een rentmeester denkt men te veel alleen aan financiële administratie, terwijl de *oikonomia* de gehele inrichting van de huishouding omvat.

Het is duidelijk, dat dit ook bij Paulus de betekenis is: de inrichting van de Goddelijke huishouding; de manier waarop God Zijn verhouding tot de mensen en de verhouding van de mensen onderling regelt. En daarbij blijkt dat Paulus verschillende bedelingen onderscheidt. Hij spreekt van de bedeling, de huisorde die in zijn tijd geldig is, hij spreekt ook over de bedeling van een toekomstige tijd, die hij de volheid der tijden noemt.

Veel gelovigen hebben nooit geleerd de bedelingen goed te onderscheiden. Wij spreken nog wel van een bedeling der wet voor Israël en een bedeling der genade voor de gemeente [de ecclesia; de uitverkorenen; het lichaam van Christus], en we denken er bij voorbeeld niet aan om de spijswetten of de sabbatswetten van Israël te houden, die toch Goddelijke geboden zijn. Maar over het algemeen is het ons niet duidelijk dat er verschil van bedeling is in de Evangeliën, in de Handelingen, in de brief aan de Romeinen en in die aan de Efeziërs.

'Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing' (2Timotheüs 3:16). Alle Schrift is vóór ons, maar niet alle Schrift spreekt óver ons. Zij spreekt ook wel eens over onze broeders uit een andere bedeling.

Laat me, om dat onderscheid te laten zien, een paar dingen noemen.

Het evangelie, dat Paulus predikte, had tot inhoud, dat Christus gestorven is voor onze zonden, en dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt (1Korinthiërs 15:3,4). Het evangelie, dat Johannes de

Doper predikte, en dat de Heer door Zijn twaalf discipelen liet prediken, luidde: **'Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen,'** en toen zij dat predikten, wisten zij nog niet, dat de Heer zou sterven en opstaan.

Schijnbare tegenstrijdigheden

Petrus predikt op de Pinksterdag, dat God **'dezen Jezus, dien gij gekruisigd hebt, tot een Heer en Christus heeft gemaakt.'** In Mattheüs 16:20 verbood de Heer Zijn discipelen, dat zij iemand zouden zeggen, dat Hij Jezus de Christus was. Petrus zegt dat de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt en vraagt waar dan de goddeloze en zondaar moet verschijnen (1Petrus 4:18). Paulus gelooft in Hem, die de goddeloze rechtvaardigt (Romeinen 4:5).

Dat zijn tegenstrijdigheden, die we nooit tot overeenstemming kunnen brengen, als wij de bedelingen niet uit elkaar houden. De bedelingen in het oog houden, dat is de sleutel tot het verstaan van de Schrift.

Toen de Heer Jezus op aarde kwam, kwam Hij voor Israël. Johannes de Doper zegt: **'Opdat Hij aan Israël zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, depende in water'** (Johannes 1:31). Paulus zegt dat Jezus Christus een dienaar is geworden van de besnijdenis (Romeinen 15:8).

Hij kwam tot het Zijne. Hij bracht hun ditmaal geen wet en geen belofte; Hij bracht hun een evangelie. Zo luidt Zijn boodschap: **'De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods nabij gekomen: bekeert u en gelooft het evangelie'** (Marcus 1:5). Ook Johannes de Doper verkondigde aan het volk het evangelie. Welk evangelie was dat?

Dat was niet het evangelie van de dood en opstanding van de Heer, want toen de Heer daarover tot Zijn discipelen begon te spreken, wilden zij er niet van horen. **'Heer, wees U genadig; dit zal U geenszins geschieden'** (Mattheüs 16:22). Wat de Heer aan Israël predikte en liet prediken, was het evangelie van het Koninkrijk Gods; van dat Koninkrijk, dat door de profeten was voorzien, en dat door Gabriël aan Maria was aangekondigd: **'God de Heer zal Hem den troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis Jakobs koning zijn in de eeuw'** (Lucas 1:32,33).

Om aan dat Koninkrijk deel te hebben moest de Israëliet zich bekeren en geloven dat Jezus de Messias was. Geloof en bekering was de eis. Gerechtigheid, groter dan die van de farizeeërs en schriftgeleerden, was nodig om in dat Koninkrijk in te gaan. 'Wat zullen wij doen?' is telkens de vraag aan Johannes.

Twee perioden tijdens het leven van Jezus op aarde

We kunnen in het leven van de Heer, van Zijn eerste optreden tot Zijn dood aan het kruis, duidelijk twee perioden onderscheiden. Eerst predikt Hij openlijk de aanstaande komst van het Koninkrijk, totdat de tegenstand zó sterk wordt, dat men Zijn werk toeschrijft aan Beëlzebub en van Hem zegt: **'Hij heeft een onreine geest'** (Mattheüs 12:24; Marcus 3:30). Daarmee hebben ze de zonde gedaan tegen de Heilige Geest, die niet vergeven wordt, noch in deze *aion**, noch in de toekomstige, die van het duizendjarig rijk.

* *aion* is Grieks en betekent: eeuw; lang tijdperk. Het wordt in de Bijbelvertalingen ten onrechte vertaald met *wereld* of *eeuwigheid*. Bedelingen zijn kortere periodes binnen een *aion*.

Dan begint de tweede periode. De Heer verbergt Zijn Koninkschap. Hij spreekt over het Koninkrijk Gods tot de scharen in gelijkenissen, opdat ze niet zouden verstaan (Mattheüs 13:13-15) en Hij verklaart alles alleen aan Zijn discipelen. Deze mogen niet eens meer aan de scharen zeggen, dat Hij de Messias is (Mattheüs 16:20). Maar aan de Zijnen zegt Hij, dat de Messias moet sterven en opstaan. Een nieuw evangelie, dat door slechts weinigen werd aangenomen.

Indien Israël de Heer had erkend, dan zou het Koninkrijk Gods gekomen zijn, en Israël zou het heil aan alle volken hebben gebracht. Dan zou, volgens de profeten, de strijd gekomen zijn tegen de Antichrist, en daarna zou het duizendjarig rijk van de gerechtigheid begonnen zijn.

Doch daarmee zou wel voor de aarde het heil gekomen zijn, maar niet voor de hemelen; wel voor de levenden, maar niet voor de doden. Om de doden te verlossen uit de gevangenis, moest Hij zelf in de dood ingaan (Psalm 102:21). Dat wisten de Joden en hun oversten niet, maar toen ze de Heer kruisigden deden ze wat Gods raad te voren bepaald had dat geschieden zou (Handelingen 2:23; 4:28).

De bedeling van de persoonlijke tegenwoordigheid van de Heer op aarde eindigt met Zijn hemelvaart, een wegneming voor een tijd, tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door de profeten (Handelingen 3:21).

De Pinksterbedeling

Voor Israël komt een nieuwe bedeling. God heeft van hun ongeloof en onwetendheid gebruik gemaakt om Zijn doel te bereiken: Christus te maken tot het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt, en dat door het priesterlijke volk zelf wordt geofferd. Er volgt voor hen op die daad geen straf. Zijn gebed: ***'Vader, vergeef het hun'*** is verhoord; het is hun vergeven. Die vergeving wordt aan Israël gepredikt van Pinksteren af. ***'Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen'*** (Handelingen 2:38), dat is de prediking van Petrus en zijn mede-apostelen. Bekering en doop, en als Goddelijk antwoord de gave van de Heilige Geest, openbaar in talen en in profetie.

Maar Israël verwerpt ook deze prediking en weerstaat de Heilige Geest, zoals Stefanus het hun zegt (Handelingen 7:21). Stefanus wordt gestenigd, Jacobus onthoofd (Handelingen 12:2). Petrus ontkomt alleen door een wonder aan de dood (Handelingen 12:17). Dan slaat een engel des Heren Herodes en we horen niet meer van prediking onder de Joden te Jeruzalem. Wel zijn er in Handelingen 21:20 vele duizenden (eigenlijk tienduizenden: myriaden) van Joden die geloven, maar ze zijn allen ijveraars voor de wet. Zowel Stefanus als Paulus worden beschuldigd, dat ze in eerbied voor de wet te kort komen. De wet en de tempel zijn weer de afgoden van het volk. De Pinksterbedeling loopt ten einde.

Maar reeds is een nieuwe bedeling begonnen. Paulus wordt uit de Joodse Christenheid afgezonderd tot een bijzonder werk. Hij heeft een dubbele taak. Onder de Joden in de verstrooiing predikt hij in de synagoge het Koninkrijk Gods en spoort hij aan tot bekering en geloof, zoals Petrus en de anderen deden in het land. Maar hij is tevens tot de heidenen gezonden, en hij omschrijft zijn dienst onder hen in Romeinen 15:16 in deze merkwaardige woorden: ***'Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het evangelie Gods bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest.'*** Merkwaardig is dit woord, omdat de woorden dienaar en bedienen hier van betekenis zijn.

Het Griekse woord voor dienaar is hier *leitourgos* en dat woord is alleen hier door dienaar vertaald. In Hebrreeën 8:2: '**een bedienaar des heiligdoms en des waren tabernakels**' wordt het voor de Hogepriesterlijke dienst van Christus gebruikt, evenals in Hebrreeën 8:6 Zijn bediening een *leitourgia* heet, en ook de bediening van de priester Zacharias in Lucas 1:23. Paulus' dienst onder de heidenen wordt dus een priesterlijke dienst genoemd. Dit komt nog beter uit in het woord dat in Romeinen 15:16 door bedienen weergegeven is: *hierourgioo*. Dat woord is afgeleid van *hiereus* = priester. Paulus noemt zijn werk onder de heidenen dus een priesterlijk werk en de heidenen zijn de offerande.

Maar waar sprake is van priesterschap en offerande, daar zijn we op Israëlitische bodem. God heeft aan de heidenen geen priesterschap gegeven. Paulus predikt dus in overeenstemming met wat de profeten hebben voorspeld: '**Van degenen, die ontkomen zijn, zal Ik zenden naar de vergelegene eilanden... en zij zullen Mijn heerlijkheid onder de heidenen bekend maken, en zij zullen al uw broeders uit alle landen den Heer ten spijsoffer brengen**' (Jesaja 66:19,20).

Ook de heidenen moeten zich bekeren en gedoopt worden, doch zij blijven buiten de wet en de besnijdenis; ze moeten zich alleen houden aan wat in het Noachitisch verbond reeds voorgeschreven was: onthouding van bloed (Handelingen 15:20).

Doch ook deze bedeling loopt weldra ten einde. Ook Paulus wordt door Israël verworpen. Te Jeruzalem, waar men hem wel wil horen over Jezus, maar woedend wordt als hij zegt dat hij tot de heidenen afgezonden is (Handelingen 22:21,22). En te Rome, waar hij de Joden aan het woord van Jesaja 6 herinnert. De zaligheid Gods wordt aan de heidenen gezonden. Israël wordt terzijde gesteld.

De bedeling der verborgenheid

Voortaan komt het heil tot de natiën niet meer door Israël, zoals de profeten en psalmdichters hebben voorspeld, maar buiten Israël om. Dat is vóór Paulus aan niemand bekend gemaakt. Daarmee begint de bedeling der verborgenheid (Efeziërs 3:9). Zij heet zo, niet omdat ze nu verborgen is, maar omdat ze niet eerder was geopenbaard. In deze bedeling leven wij.

We vinden dus:

1. De bedeling van de vleeswording van het Woord:
  - prediking van het Koninkrijk aan de schare tot Mattheüs 12:50.
  - prediking van het lijden en de opstanding aan de discipelen, Mattheüs 13-28.
2. De Pinksterbedeling onder Israël in het boek Handelingen en in Hebrreeën, Jakobus, Petrus, Johannes en Judas.
3. De bedeling van Paulus' priesterlijke dienst, van Handelingen 13 tot 28, en in de brieven Romeinen, Korinthiërs, Galaten en Thessalonicenzen.
4. De bedeling der verborgenheid, in de brieven die Paulus vanuit de gevangenis schreef: Efeziërs, Filippenzen en Kolossenzen.

De bedeling, waarin wij leven, heet in Efeziërs 3:9 de bedeling der verborgenheid. Niet alsof ze nu nog verborgen zou zijn, maar omdat ze van alle eeuwen verborgen was geweest in God. Nu echter

openbaart God door de apostel der natiën wat Hij tot zo lang verborgen had gehouden. Tot dusver was bekend gemaakt, dat het heil tot de natiën zou komen door Israël; nu Israël - voor een tijd - terzijde werd gesteld, maakte God bekend, dat het heil tot de natiën zou komen zonder tussenkomst van Israël, en een heil, hoger dan ze ooit door Israël zouden ontvangen.

Aan Israëls rechtvaardigen is toegezegd, dat ze de aarde erfelijk zullen bezitten en in de toekomstige *aion* (eeuw) daarop zullen wonen (Psalm 37:29). Zij zullen als het priesterlijk en koninklijk volk alle volken tot Christus brengen en alle volken in Zijn naam regeren.

Wanneer Paulus onder de natiën werkt en hun zijn eerste brieven zendt: Thessalonicenzen, Romeinen, Korinthiërs en Galaten, dan vertelt hij hun wel dat ze opgenomen zullen worden, de Heer tegemoet in de lucht, maar waar hun toekomstige woonplaats is en wat hun taak zal zijn, dat laat hij in het midden. Hij zwijgt erover, en slechts eenmaal, in 2Korinthiërs 5, spreekt hij over een huis in de hemelen en over een hemelse woonplaats, waarmee wij bekleed zullen worden, en die brief schreef hij vlak voor zijn gevangenneming. Maar wanneer Israël terzijde gesteld is, en Paulus de bedeling der verborgenheid kan openbaren, dan is bijna het eerste woord dat hij schrijft: **'Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening onder de hemelingen in Christus,'** (Efeziërs 1:2; *en tois epouraniois* = onder de hemelingen, en niet: in de hemel) en dan horen we, dat God ons mede zet onder de hemelingen in Christus Jezus (Efeziërs 2:6), dat we aan de overheden en de machten onder de hemelingen de veelvoudige wijsheid van God bekend maken (Efeziërs 3:10), dat we de strijd hebben tegen de geestelijke boosheden onder de hemelingen (Efeziërs 6:12; *en tois epouraniois* = onder de hemelingen; niet: in de lucht.) Dat een gelovige bij zijn opstanding naar de hemel gaat, is nergens anders in de Schrift te lezen dan in Paulus' brieven vanuit de gevangenis en in 2Korinthiërs 5:1.

Absolute genade

In deze bedeling, en ook reeds in Paulus' vroegere brieven, vinden we een rijker evangelie dan ergens anders: het evangelie der toerekening. Het woord toerekenen komt in Romeinen 4 wel elf keer voor. De gerechtigheid van Christus wordt de zondaar toegerekend, alsof het zijn eigen gerechtigheid was. Hij hoeft er niets voor te doen. Een eis tot bekering, zoals in de evangeliën, wordt niet gesteld. Paulus gebruikt het woord bekeren in de brieven vanuit de gevangenis niet eenmaal.

Een beoordeling naar de werken kent deze bedeling niet. Wanneer de onbarmhartige dienstknecht van Mattheüs 18 zijn mededienstknecht geen genade bewijst, dan wordt de schuld, die hem reeds kwijtgescholden was, hem weer toegerekend. Bij Paulus daarentegen is het heil voor degene die niet werkt. Paulus is de prediker van de absolute genade. Daarom kan de gelovige in de bedeling der verborgenheid ook niet verloren gaan. In Hebréeën 6 wordt gesproken over gelovigen die afvallig worden en voor wie geen herstel mogelijk is. Paulus daarentegen juicht dat geen schepsel ons scheiden kan van de liefde van God in Christus Jezus (Romeinen 8). Waar de zonde toeneemt, is de genade veel meer overvloedig (Romeinen 5:20).

In onze bedeling is de vergeving van zonden onvoorwaardelijk. Dat was niet zo in Mattheüs 6. Lezer, durft u het 'Onze Vader' te bidden? Ik niet meer. **'Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.'** Wanneer ik dus niet ten volle vergeef, ontvang ik van God ook geen vergeving. Bij Paulus hebben we het omgekeerde: **'Vergevende elkander, gelijk ook God in Christus ulieden vergeven heeft'** (Efeziërs 4:32; Kolossenzen 3:13). Dat mij de schuld vergeven is, staat dus wel vast, en ik word aangespoord ook zo te vergeven, zonder het dreigement van Mattheüs 6:15.

In deze bedeling is geen wet meer. De wet bestond voor Israël. De wet bestond in de dagen van de rondwandeling van de Heer; Zijn Bergrede is een verscherping en vergeestelijking van de wet van Mozes, maar volstrekt geen afschaffing. Maar in de bediening van Paulus bestaat geen wet. De wet was de tuchtmeester, de pedagoog, tot Christus, maar als het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester (Galaten 3:25.) Het kind staat onder de wet, de zoon niet, en het evangelie van de voorhuid (onbesnijdenis), dat aan Paulus toevertrouwd is, maakt ons tot volwassen zonen. Zelfs de inzettingen van Handelingen 15 gelden niet meer. De Thessalonicenzen moeten zich nog houden aan de inzettingen, die Paulus mondeling en schriftelijk heeft gegeven (2Thessalonicenzen 2:15; 3:6), maar tot de Kolossenzen zegt hij: **'Wat wordt gij, alsof gij in de wereld leeft, met inzettingen belast?'** (Kolossenzen 2:20). Paulus bestraft de Galaten, dat ze dagen en maanden en tijden en jaren onderhouden (Galaten 4:10) en hij zegt tot de Kolossenzen: **'dat niemand u oordeele in spijs of in drank of in het stuk des feestdags of der nieuwe maan of der sabbatten'** (Kolossenzen 2:16). De gemeente in Paulus' bediening kent geen wet, ook niet de wet van de tien geboden; zij kent alleen de wet van de liefde en ze houdt het er voor: **'dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus'** (Romeinen 6:11).

Maar omdat God ons in deze bedeling als volwassen zonen wil hebben, geeft Hij ons ook niet de belofte, dat Hij al onze gebeden verhoort. **'Al wat gij den Vader zult bidden in Mijn naam, dat zal Hij u geven'** (Johannes 16:23). Wie om Christus' wil alles verlaat, ontvangt honderdvoudig, nu in deze tijd (Marcus 10:29,30), dat zijn beloften waarvan we bij ondervinding weten, dat ze in onze bedeling niet vervuld worden. Maar die beloften zijn ons ook niet gegeven. Wij zullen ze tevergeefs zoeken in de brieven van onze apostel. Nee, wij hebben een betere belofte. **'Weest in geen ding bezorgd, maar laat uw begeerten met bidden en smeeken, met dankzegging bekend worden bij God, en de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en zinnen bewaren in Christus Jezus'** (Filippenzen 4:6,7). De vrede van God, dat is meer dan honderdvoud.

Wat deze bedeling ook onderscheidt van alle andere, is dat we geen tekenen en wonderen hebben. Zolang er sprake was van het koninkrijk, waren er vreemde talen (tongen), profetieën, genezingen. Dat zijn de krachten van de toekomstige *aion* (eeuw), en ze lieten zien hoe de toestand zal zijn in de duizendjarige regering van Christus. Maar zodra het koninkrijk uitgesteld werd, verdwenen ook de krachten. De brieven aan de Korinthiërs zijn er vol van; Romeinen noemt ze ook nog (15:19), evenals Galaten (3:5), maar na Handelingen 28 komen ze niet meer voor. Paulus laat Trofimius te Milete ziek achter en hij kan Epafroditus en Timotheüs niet genezen. Wij moeten naar tekenen en wonderen niet uitzien. Wanneer we 1Korinthiërs 12:28 vergelijken met Efeziërs 4:11, dan zien we dat profetie, genezing, spreken in allerlei talen (tongen) verdwenen zijn. De Schrift voorzegt van de onrechtvaardige, de mens van de zonde, dat zijn toekomst zal zijn in alle kracht en tekenen en wonderen van de leugen (2Thessalonicenzen 2:9) en het beest met de lamshorens zal zelfs vuur van de hemel doen neerdalen op de aarde voor de mensen (Openbaring 13:13).

Het optreden van de Heer op aarde gold Israël. Ook de Pinksterbedeling bemoeit zich met Israël. Die bedelingen zijn het begin van Israëls herstel, naar wat de profeten voorzegt hebben. En dan mogen Jodengenoten als de Kamerling en Cornelius ook meedoen, als type van wat eenmaal volgen zal, wanneer alle volken door Israël tot Christus worden gebracht.

Als Paulus afgezonderd wordt tot de dienst onder de heidenen, dan blijft het toch nog: **'Eerst de Jood, en ook de Griek'** dan zijn de gelovigen uit de volken Israëls geestelijke goederen deelachtig; (Romeinen 15:27) dan noemt Paulus zich nog een dienaar van het nieuwe verbond* (2Korinthiërs 3:6), terwijl hij toch in Romeinen 9:4 zegt dat de verbonden van Israël zijn. De gelovigen uit de natiën zijn in de bedeling van de Romeinenbrief gasten aan Israëls tafel (Efeziërs 2:19).

* Het woord *diathèkè* is dertien keer door *testament* en tweeëntwintig keer door *verbond* vertaald, maar de vertaling *testament* deugt niet. God maakt een verbond, niet een testament [God sterft immers niet].

Maar anders wordt dat in de bedeling der verborgenheid. Dan worden de heidenen mede-erfgenamen en van hetzelfde lichaam en mededeelgenoten van de belofte (Efeziërs 3:6). Jood en heiden samen één lichaam; dat was sinds Abraham niet zo geweest; dat zal ook in de toekomstige *aionen* (eeuwen) niet zo zijn; dat is alleen zo in de bedeling der verborgenheid. Van deze bedeling spreekt alleen Paulus en hij kan het pas doen als Israël als natie tijdelijk terzijde is gesteld.

En omdat Israël ook vandaag nog terzijde is gesteld, geldt voor de gelovigen ook vandaag nog die bedeling. Over onze verhouding tot God, over onze voorrechten, onze beloften, onze toekomst, onze taak hebben we dus te lezen in de brieven die Paulus vanuit de gevangenis schreef. Al het andere is voor ons tot onderwijs en bemoediging; al het andere doet ons God kennen en Zijn Christus, maar het spreekt niet over de *oikonomia*, de huisorde, waaronder Hij ons heeft geplaatst.

Over de bedeling van Christus' mensheid spreken de vier evangeliën; over de Pinksterbedeling Handelingen 1 tot 12 en verder Hebrëeën, Jakobus, Petrus, Johannes en Judas, die deze bedeling voortzetten tot op de dag van de wederkomst van de Heer. Over de bedeling van 'eerst de Jood en ook de Griek' spreken Romeinen, Korinthiërs, Galaten en Thessalonicenzen; over de bedeling der verborgenheid spreken Efeziërs, Filippenzen, Kolossenzen. Openbaring spreekt over de bedeling die daarna komt: de dag van de wraak.

*****

www.pronk-stukjes.nl